

U.S.A. CANADA

KONTAKTORGAAN VAN DE STUDIEGROEP USA CANADA • OPGERICHT 10 JAN. 1970

Red. A.J.v.Hulst
Postbus 49
1420 AA Uithoorn

Nr 24 Sept.'78

WOORDJE VAN UW BESTUUR

Nu wij bij de drempel van 't seizoen 1978-79 staan, moeten wij afwachten wat er zal komen. Een extra ontmoetingsdag in Oktober wordt in orde gemaakt (Apeldoorn?). Wij hopen dat het voor herhaling vatbaar zal zijn.

Verder zal 't seizoen vooral in 't teken van ons "Canada 1980" plan zijn. Een eerste kontakt buiten de Studiegroep werd gelegd, meer moeten volgen. De elk jaar drukker wordende "Dag v.d. Postzegel" mogen wij U aanbevelen, o.a. in 't Okura hotel in A'dam van 6-8 Okt. Wellicht wordt dit seizoen ook van groot belang voor onze Bibliotheek i.o. Dat kan onze filatelistise diepgang gunstig beïnvloeden. De heren v. Dooremalen en Terwee hebben zich in de rij van medewerkers geschaard. Al met al goede voortekenen voor het nu begonnen seizoen 1978-79.

DE INGELIJSTE POSTZEGELS VAN DE U.S.A.

door W.F. BRIEL.

Bij het uitbreken van de Amerikaanse burgeroorlog was te voorzien, dat de steeds groter wordende afscheiding tussen het Noorden en 't Zuiden zou leiden tot een langdurige en verbitterde strijd. Dit was aanleiding voor de Noordelijken om alles wat door de overheid was uitgegeven, en dat maar enige schijn van waarde had, op te potten. Gouden munten waren sedert begin 1862 niet meer in omloop, spoedig gevolgd door het zilvergeld. Zelfs nikkel en koperen munten deden opgeld, zodat ook die uit de cirkulatie verdwenen. Het publiek kwam hierdoor in moeilijkheden, daar zelfs de eenvoudigste en kleinste dagelijkse behoeften zonder 'n ruilmiddel slechts met veel moeite verkregen konden worden.

In deze onzekere omstandigheden werd de aandacht gevestigd op de enige, door de overheid uitgegeven geldswaarden beneden de dollar, die nog waren overgebleven n.l. de postzegels. Het volk dat groot vertrouwen had in de regering, aksepteerde onmiddellijk dit abnormale betaalmiddel.

Maar helaas, men merkte al spoedig dat de postzegels, die zo goed op een brief geplakt konden worden, ook gemakkelijk ergens anders aan konden kleven. Men zocht toen naar andere mogelijkheden.

Eerst werden kleine enveloppen vervaardigd om de zegels daarin op te bergen, met aan de buitenzijde vermelding van het bedrag van de inhoud van de envelop. Maar ook dit voldeed niet, daar de postzegels ook in het couvert aan elkaar gingen plakken.

Toen werd gedacht om de postzegels in een verpakking van metaal te laten cirkuleren. Begonnen werd met een dunne omlijsting van messing met een gladde achterkant. Vervolgens werd de omlijsting versierd met zijstukken en tenslotte maakte men omhulsels met een stuk mica aan de voorzijde, zodat

de zegel tegelijkertijd goed beschermd was en dat tevens de waarde goed leesbaar bleef.

In Juli 1862 kwam J. Goult uit New York op 't idee om ingelijste postzegels aan de achterzijde te bedrukken met reklameteksten van grote handelsschepen. Een maand later gelukte 't hem om van de regering een patent voor zijn idee te verkrijgen en nadat hij een firmant had aangetrokken, begon Goult in September 1862 met de vervaardiging van de "zegel-pasmunt", die weliswaar slechts korte tijd had gefunctioneerd, maar die toch een belangrijk hulpmiddel was geweest in het gestagneerde geldverkeer tot het moment dat de regering de koperen oorlogspasmunt in cirkulatie kon brengen.

Dat de regering de postzegel als 'n volwaardig nationaal betaalmiddel erkende, blijkt niet alleen uit de naam "postzegel-pasmunt", maar ook uit het feit dat, ten eerste, de voorzijde dezelfde beeltenis toonde als de toenmalige koerserende postzegel uitgaven van 5 en 10 cent, en ten tweede, dat zij in vellen gedrukt en getand werden, net als de gewone postzegels.

Goult begon met exemplaren van koerserende postzegels van 1 cent tot 90 cent (van de uitgifte 1861) in zijn patentomhulsels in te lijsten en al spoedig ontving hij zoveel aanvragen uit het bedrijfsleven, dat hij dag en nacht moest doorwerken en hij kon nog niet aan de totale vraag voldoen. Ook uit Canada kwamen bestellingen. Een bankiersfirma in Montreal gaf twee waarden uit, een van 1 cent plus één van 10 cent, de enige waarden tenminste die er tot nu toe ontdekt zijn.

Voorzover uit bestaande verzamelingen kon worden afgeleid heeft Goult van de 1cent-waarde het meest vervaardigd. Dan volgt de 3 cent en op de derde en vierde plaats respektievelijk de 5 en de 10 cent. Een hogere waarde dan dertig cent schijnt er niet

besteld te zijn en hiervan bestaat er ook maar één bestelling van slechts één firma.

Toch schijnen er ook exemplaren van de 90 c. waarde gemaakt te zijn. De toenmalige bekende verzamelaar J.W. Scott had er n.l. één in zijn kollektie, echter alleen 'n ingelijst exemplaar zonder reklame.

De zeldzame geelbruine 5 cent postzegel is ook gebruikt gevonden, eveneens zonder reklametekst. Daar dit zegel tijdens de eerste proefnemingen bij de postkantoren verkrijgbaar was, wordt verondersteld dat deze 5 cent als eerste als proef werd in gelijst.

Er zijn verschillende soorten omlijstingen te onderscheiden. Zo zijn er twee waarden bekend met gekartelde, versierde zijstukken, i.p.v. met gladde zijstukken. De enige opdrachtgever van deze twee waarden was een hotelbedrijf in New York City. Van de op de achterkant der omhulsels aangebrachte reklameteksten bestaan vele variaties. Van sommige firma's zijn zelfs vier verschillende uitvoeringen gevonden.

Voorzover bekend zijn in September 1862, volgens patent van J. Goult van 12 Augustus 1862, uitgegeven:

- 1 cent blauw
- 1 cent blauw, zonder zijstukken en geen naam der opdrachtgever.
- 3 cent rose
- 3 cent rose, zonder mica en geen naam der opdrachtgever.
- 5 cent lichtbruin
- 5 cent bruin
- 5 cent bruin, met gekartelde zijstukken.
- 10 cent groen
- 10 cent groen, met gekartelde zijstukken.
- 12 cent zwart
- 24 cent lila
- 30 cent oranje
- 90 cent blauw

We hebben hier te maken gehad met 'n door de overheid officieel uitgegeven emissie. De vraag rijst echter of wij deze produkten postzegels moeten noemen of munten.

(Ontleend aan een artikel gepubliceerd in "Philatelic Journal of America" van Januari 1889.)

TEKST OP POSTZEGELS

The Minute Men (Scott 619)

By the rude bridge that arched the flood
Their Flag to April's breeze unfurled
Here once the embattled farmers stood
And fired the shot heard round the world
Ralph Waldo Emerson

Vrij vertaald :

Op de stenen brug, hellend boven de rivier
Stonden eens de gewapende rebellen hier
Terwijl een frisse wind hun vlag ontwond
Vuurden zij schoten, gehoord de wereld rond

Op dit gedicht en thema vervaardigde ons bestuurslid, Hr de Zeeuw een zeer fraaie informatieve Propaganda-poster, die al enkele malen onze vergaderzaal dekoreerde.

UW POSTZEGEL STAAT MIJ NIET AAN.

door A. v. Herk

Binnen onze Studiegroep kunnen wij 't ons nauwelijks voorstellen, maar daarbuiten schijnt het soms voor te komen, dat de ene mens minder sympathiek staat tegenover de andere mens, omdat "diens postzegel hem niet aanstaat". Volgens de grote Van Dale is "postzegel" in dit geval een Amsterdamse volksterm voor "gezicht".

Welnu, ook een echte postzegel kan, zoals we allen weten, aanleiding geven tot wrijvingen tussen mensen, ja zelfs tussen naties.

Uit oude kranteknipsels viste ik 'n paar van zulke gevallen op, die zich voordeden bij emissies van de USA. Misschien niet algemeen bekend, misschien wel aardig om te weten.

SCOTT 1135

We kennen allemaal 't leuke meisje, dat breed lachend haar fraaie tanden op deze zegel toont, in 1959 uitgegeven bij het eeuwfeest van de American Dental Association. Wat U eventueel niet weet is, dat ook de haardracht bij het ontwerp een rol speelde. Charles Henry Carter, de ontwerper, koos oorspronkelijk een meisje met Pony-haar (zie de afbeelding). Het is mij niet bekend welke bezwaren het Post Office Department tegen deze coiffure had, het feit is daar, dat er een nieuwe tekening moest komen. Zulks geschiedde. Het meisje had weer blinkende tanden, een naar mijn mening wat natuurlijker gezichtje, maar geen Pony.

Scott 1147

In de serie "Champions of Liberty" verscheen in het jaar 1960 een uitgave, gewijd aan Thomas Masaryk, die van 1918 tot 1935 president was van Tsjechoslowakije, en daar toen als een vader des vaderlands werd vereerd.

De regering van de Volksdemokratie Tsjechoslowakye liet de USA in een officiële nota weten, dat poststukken, gefrankeerd met de Masarykzegel, in de C. S.S.R. niet zouden worden besteld.

De Amerikaanse regering wees de nota vanzelfsprekend af. In haar antwoord wees zij erop, dat President Masaryk niet alleen een van de grootste voorvechters van de mensheid, maar ok de bevrijder van zijn land is geweest. Het feit, dat Tsjechoslowakye het eerbetoon voor een Tsjechise patriot als een vijandige daad beschouwde, achtte zij onbegrijpelijk.

Scott 1276

Deze kerstzegel 1965 vertoont de reproductie van een windvaan op de Methodistenkerk in Newburyport, Mass., voorstellende de engel Gabriel met trompet. Het valt niet te ontkennen, dat aan deze engel uit gesproken vrouwelijke vormen te ontdekken zijn. Dit leidde er zowaar toe, dat zich in religieuze kringen een polemieek ontspon over het geslacht van engelen.

U weet overigens dat sinds 1970 steeds twee kerstzegels verschijnen namelijk één met een religieus en één met een profaan onderwerp. Zo kan iedereen de postzegel kiezen, die hem aanstaat.

Scott 1312

Anno 1966 kreeg Herbert L. Block, de als "Herblock" bekende tekenaar van spotprenten, wiens werk dikwijls in de Washington Post en andere dagbladen is verschenen, van de Posterijen het verzoek een zegel te ontwerpen ter herdenking van de 175ste jaardag van de "Bill of Rights", de eerste en belangrijke van de Amendementen 1-10 op de U.S.A.-grondwet van 1789.

Block vervaardigde een aantal tekeningen, waaruit Postmaster-General Lawrence F. O'Brien het ons bekende ontwerp koos met de twee handen: de tegen 'n wand gedrukte platte hand van 't Amerikaanse volk, symboliserend het verzet tegen 't geweld en 't onrecht van de gebalde vuist. Een mooie, ieder aan-

sprekende voorstelling.

Helaas. De vlakke hand was in het ontwerp wit, de gebalde lichtblauw. Een zwarte employé van het Departement ontvlamde hierover in woede: die donkere vuist van het Kwaad, zo zei hij, kon alléén de Amerikaanse neger uitbeelden. Vanzelfsprekend was het nooit de bedoeling het negerprobleem met een postzegel toe te spitsen. Voor alle zekerheid gaf de Postmaster opdracht tot een wijziging. Hij liet beide handen uitvoeren in dezelfde kleur blauw, aldus de zaak toch niet blauw-blauw latend.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

U.S.A. BUREAU - PRECANCELS.

DOOR A.L.G. v. DONGEN

Te beginnen met het jaar 1916 komen dus de z.g. "Bureau's" op "de proppen", en wel in 3 plaatsen, t.w. New Orleans in Louisiana, Augusta in Maine, en Springfield in Massachusetts, afgekort Mass. (De plaatsnaam Springfield komt in de U.S.A. veel voor, in verscheidene Staten).

Het was een proef, zodat deze voorafstempelingen "Experimentals" genoemd worden. Deze precancels zijn, behalve de 1 ct waarden, schaars en derhalve duur. U zult ze in ons land niet veel tegenkomen, hoewel men een enkele keer wel eens een exemplaar in een partijtje kan tegenkomen.

Van New Orleans zijn alleen de waarden 1, 2, 3 en 6 ct van de uitgiften van 1916/17 (tanding 10) in voorafstempeling, zomede de portzegels van 1 en 2 ct van deze jaren, eveneens in tanding 10.

Van Augusta alleen de waarde van 1 ct van de zelfde uitgiften (tanding 10) en van Springfield, alleen de waarden 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15 en 20 ct, van deze uitgifte, eveneens allen met tanding 10.

Voor ik nu over de verdere typen van de "Bureau's" iets ga vertellen, lijkt het mij gewenst enige al-

gemeenheden van "Bureau's"-precancels te vermelden t.w. :

A de "Bureau"-drukken komen, uitgezonderd dan de "experimental" portzegels van 1 en 2 ct alleen voor op de algemene uitgiften, dus die van 1922, 1938 (de Presidential-series, "prexies" genoemd), 1954 (Liberty-series, "Liberties" betiteld) 1965 (Prominent Americans-series, "PA's" geheten) en van de "Americana" zegels van 1975 de waarden 9, 11 en 24 ct getand, zomede de coils 7,7, 7,9, 9 en 13 ct.

Een uitzondering vormen de Defence- & War-zegels van 1940, 1942 en 1943, allen in de waarden van 1, 2, en 3 ct, zomede enige van de "Playing Card zegels".

In de Noble-catalogus van 1977 worden ook nog op genoemd de vliegpostzegels in de waarden 11 en 13 ct (resp. C78 en C79, de getande dus) maar ik heb ze nog nooit gezien.

De Bureau-drukken komen dus niet voor op gelegenhedszegels (commemoratives, "Commems" betiteld), hoewel daarop toch wel enige uitzonderingen zijn, (kerstzegels), waarop ik nog terugkom.

B De Bureau's drukken hebben steeds Lines, dus met strepen die over het gehele zegelbeeld van links naar rechts en van boven naar beneden lopen (op de horizontale zegels); voorts zijn zij steeds twee-regelig, behoudens enige uitzonderingen als de plaatsnaam tamelijk lang is, zoals in : Long Beach, Calif., Huntington Park, Calif., Corpus Christi, Texas, Long Island City, N.Y., doch ook wel New York, N.Y.

Voorts is de kleur altijd zwart.

C De Bureau-drukken komen alleen voor op de waarden van 1/2 -50 ct, uitgezonderd enige plaatsen die ook zegels van \$ 2,-- hebben voorafgestempeld, doch alleen op de "liberties" en "PA's", dus op de uitgiften van 1922 en 1938 niet.

D De "Bureau-drukken" zien er altijd netjes verzorgd uit, fraaie kleine lettertjes, al zijn de letters van de "Experimentals" en "Old Types" 'n beetje groter. Een en ander is natuurlijk 'n gevolg van het feit dat deze voorafstempelingen te gelijk met het drukken van de zegels door één en dezelfde machine werden aangebracht.

Zoals van de afdruk van de "Type Chart" (zie blz 563) hiernaast te zien is, staan de lines van de voorafstempeling in het begin wijd uit elkaar en men vond dat daardoor het zegelbeeld te veel geschonden werd. Vooral op aandrang van de verzamelaars werd naar 'n ander type gestreefd en men kwam enige jaren later tot het type dat op deze "Type Chart" "old Types" genoemd wordt. Dit type werd ingevoerd in 1922 en wel op de zegels van de serie die dat jaar uitkwam, doch alleen op de waarden 1, 1½ (Harding en profile), 2, 3 (Lincoln), 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 ct, in alle tandingen, zomede op de coils, de zegels die slechts aan 2 vertikale zijden getand (10) zijn, in waarden 1, 1½ (Harding en profile), 2, 3 (Lincoln), 4, 5 en 10 ct, en voorts nog een enkele keer op de coil 1½ ct (Harding ff = Full face).

Hierbij dient echter te worden aangetekend dat vele plaatsen lang niet alle genoemde waarden als 'n voorgestempelde uitgave gebruikt hebben, doch enkele waarden slechts.

Om te weten op welke waarden de verschillende steden etc. de "Old Types" hebben aangebracht is het aan te bevelen, dat U de desbetreffende catalogus raadpleegt en wel de reeds genoemde "Noble" van de Bureau-precancels, die elk jaar verschijnt en waar in alle types van de Bureau's vermeld staan, zomede prijzen voor "singles" als wel voor blokken van 4, en van de coils de prijzen van "singles" als wel voor "pairs". Deze catalogus is bij veel handelaren te koop, doch ook direkt bij de uitgever t.w. Gilbert W. Noble, Winterpark, Florida, USA. De 59ste editie van Jan.1977 kostte \$ 5,--.

WORDT VERVOLGD

TYPE CHART

Type Numbers in catalog refer to this chart

For explanation see page 10

1916-27 EXPERIMENTAL TYPES

NEW ORLEANS LA. B-1	AUGUSTA MAINE B-1a	SPRINGFIELD MASS. B-1b
BOSTON MASS. B-3	OLD TYPES Fort Worth Tex. B-4	LOUISVILLE KY. B-5
Grand Rapids MICH. B-6	OMAHA NEBR. B-7	HOUSTON TEX. B-9
		Niagara Falls N. Y. B-10

STANDARD TYPES

BALTIMORE MD. B-11	LONG BEACH CALIF. B-13 (3-Lines)
------------------------------	--

NARROW TYPES

CLEVELAND OHIO. B-15	CORPUS CHRISTI TEXAS B-17 (3-Lines)	ATLANTA GEORGIA B-19 (Very narrow)	CONCORD NC B-21 (2-letter state)	BROOKLYN NY B-25 (Very narrow; 2-letter state)
--------------------------------	---	--	--	--

A NOTE ON THE ILLUSTRATIONS

Users of this catalog are cautioned that the type illustrations are in many cases slightly above or below the actual dimensions of the overprints. In the numerous instances where a single example is used to illustrate both sheet stamps and coils of a particular type, the spacing between the lines will be correct for one but not for both of these. Although the illustrations are close enough for identification, they are not intended to be accurate in every detail.

Veel er op en heel wat er aan.

Op de Capex '78, Canada's tweede internationale tentoonstelling te Toronto (van 9 tot 18 Juni) tonen 600 verzamelaars uit 30 landen, ongeveer 28000 postzegels etc. in 3500 kaders.

Er zijn 120 inzendingen "Post Historie".

De Nederlander J. Ph. de Leeuw is een van de 40 à 50 juryleden.

In 1951 werd de eerste Capex in dezelfde stad en dezelfde akkomodatie gehouden. De toen uitgegeven Capex-serie (Sc 311-314) heeft nu een catalogus - waarde van \$ 4,-- ongebruikt en \$ 2,-- gebruikt.

Aanleiding voor de Capex 1951 was de herdenking, v.w.d. de eerste uitgegeven postzegels van Canada een eeuw daarvoor.

T.G.V. Capex '78 zal op 10-6-'78 door de Canadese posterijen voor het eerst een souvenir-velletje in omloop worden gebracht, waarop 3 klassieke Canada-zegels in paartjes op 3 ingeperforeerde zegels van 14 ct (Sc. nr 7), 30 ct (Sc nr 8) en de \$ 1,25 (Sc nr 5), samen \$ 1,69. De afgebeelde drie oude zegels zijn de ongeperforeerden van de uitgiftes 1851 en 1855.

Naast het Capex '78 embleem wordt het U.P.U. embleem weergegeven, daar het dit jaar 100 jaar geleden is, dat de Canadese Posterijen lid werden van deze Universal Postal Union.

Behalve op de Capex '78 kan het velletje ook door middel der Mail order service besteld worden.

Op 18-1-'78 verscheen al 'n paartje Nr 3, gereproduceerd op een zegel van 12 ct. Op 10-6-'78 zullen dan de 3 zegels verschijnen, zoals ze ook op bovenbeschreven souvenir-velletje zijn afgebeeld.

De Capex-zegels zijn ontworpen door Carl Brett, gegraveerd door Robert Couture en gedrukt door British American Bank Note Cy in Ottawa, in een één-

kleurige staal- en een twee-kleurige drukproces in vellen van 50 stuks.

De 14 ct oplage is 33 miljoen, de 30 ct telt tien miljoen minder en van de \$ 1,25 worden er 19 miljoen gedrukt, allen met een P.V.A. gom.

Er zijn op de 9 tentoonstellingsdagen 9 verschillende figuur-afstempelingen, d.w.z. elk stempel op de voor dat stempel aangewezen dag. Deze stempels waren alleen op de Calex '78 verkrijgbaar en in de Mail order service van Ottawa niet bestelbaar.

De 14de Juni was tweeledig, n.l. USA vlag-dag plus de Tsjechoslovakije-Canada coöperatiedag.

OPVALLENDE ACHTERGROND-DEKORATIE OP DE CAPEX '78

Een ongeveer 15 m. lang paneel, getiteld "Historis mozaiek van Canada" werd getoond op de tentoonstelling. Een 89 zegels zijn vergroot tot een 27x35 cm formaat, in kleuren, geplaatst op panelen van 1,40 bij 1 m, aangevuld met verklarende teksten.

De serie wordt geopend met de bekende Bloememblemen der Canadese provincies van 1964-'66. Daarna worden Canadese mannen en vrouwen getoond, in hun pogingen 'n bestaan op te bouwen, als gezien en is uitgebeeld door Canadese kunstenaars.

Indianen, Eskimos, ontdekkers, landmeters, plus de zegels van Nieuw Frankrijk en Britse kolonie(n), naast uitgiftes van goudjacht en permanente vestigingen, tonen de vroegste ontwikkelingen van Canada.

De groei van kolonie tot volwassen natie is te bezien met reproducties van de Confederatie, "Queens" de vlag en de 100jarige herdenkingen. Transport en communicatie zegels illustreren hoe uitgebreid het land is.

Uitgaven t.g.v. onderzoeken, medicijnen, kunst, opvoeding en internationale organisatie demonstren Canadese bemoeienissen op terreinen buiten de landsgrenzen.

Tenslotte een aantal zegels, waarop Canadezen aan

spel en sport deelnemen, rekreatie beoefenen, w.o. de Openlucht-rekreatie serie van 1957 en de Olympische Winterspelen serie van 1976.

In het kort is het vertoonde net zo gevarieerd als de Canadese natie zelf.

U.S.A.'s "CAPEX '78 SHEET" IN OPSpraak ?

Het op 10-6-'78 uitgegeven souvenir-velletje der U.S.A., t.g.v. de Capex '78 te Toronto zal 'n z.g. "Black Blot (Zwarte klad) waarschuwing" krijgen van de American Philatelic Society.

Dat is de derde maal in twee jaar tijd, dat een BB voor 'n U.S.A. uitgave gegeven werd door de grootste Amerikaanse vereniging (thans tegen de 45.000 leden), omdat de uitgave onnodig en/of onjuist te achten is.

Motivering is, dat een dergelijk velletje geaksepteerd wordt, als de F.I.P. de betreffende tentoonstelling goedkeurt en dan ook het souvenir-belle-tje van het gastland erkent.

Velletjes van andere landen zijn dus in regel ontoelaatbaar voor de Internationale Filatelie.

Zoals het Canadese velletje "kaasje" is voor thematici der "Postzegels op postzegels", zo smullen "Fauna-verzamelaars" waarschijnlijk van het "Wild-life of North America" velletje der U.S.A.

Gezegd moet worden, dat 't 8 x 13 ct zegels bevattende velletje (evenals 't Canadese zonder 'n toeslag) zeer attractief uitgevoerd is.

F.D.C. enthousiasten kunnen desgewenst ook aan hun trek komen. Eén serie van 9 F.D.C. (8 x 1 zegel en 1 x compleet velletje), die aangeboden wordt, kost al Can. \$ 14,75 en dat is dan nog maar één van de hoeveel partikuliere uitgaves.

Deze F.D.C. worden op 10-6-'78 op de Capex '78, te Toronto afgestempeld. Dat is dan de tweede maal in de postgeschiedenis, dat een U.S.A. uitgave in het buitenland verschijnt.

Dan heeft men ook nog al bezwaren, dat 't velletje

pas na 2 maanden bij aangewezen filatelie-loketten op U.S.A. postkantoren verkrijgbaar zal zijn.

Het velletje beeldt 4 zegels met 4 vogelsoorten af m.n. kardinaal, wilde eend, Canadese gans en blauwe gaai. En 4 zegels met 4 dieren, t.w. eland, Canadese eekhoorn, rode vos en wasbeer. Het velletje is afgewerkt met een Mapleleaf-takje en tekst.

De indeling is, dat er 4 zegels aan de bovenkant en 4 zegels aan de onderkant zijn, d.w.z. dat zij dus eenvoudig te separeren zijn, in tegenstelling met de souvenir-sheets van de Interphil '76.

Formaat der zegels is iets groter dan de recente uitgave der "Indian Head penny".

Het ontwerp is van Stanley Galli. Medewerkers zijn geweest A. Saavreda, Esther Porter, J.S. Wallace en Th. R. Hipschen.

Er moet dus rekening mee gehouden worden, dat deze U.S.A. souvenir-uitgifte op de zwarte F.I.P. lijst komt en dan niet op tentoonstellingen vertoond mag worden.

Dan komt wel de vraag naar voren, of deze "uitbanning" dan ook gaat gelden voor de individueel gebruikte zegels van het velletje ? (Reeds nu raden wij onze leden, als zij één of meer zegels op brief in handen zouden krijgen, vooral het hele poststuk te bewaren, als bewijs van authentiek gebruik.)

Nu is het opmerkelijke, dat deze sheets dikwijls erg populair worden en daarmee ziet men maar weer, hoe tegenstrijdig de meningen en handelingen in de filatelie-wereld kunnen zijn.

"A HANDBOOK ON CANADA COVERS"

De zelfde hier voor genoemde A.P.S., zal op de Capex '78 één harer nieuwste uitgaven ten doop houden, t.w. "A handbook on Canada covers". Het is 'n samenvatting van een 80tal artikelen, gedurende 10 jaren verschenen en geschreven door Edward A. Richardson uit Texas.

Een nader bericht meldt, dat er van de U.S.A. "Capex '78 souvenirsheets" maximaal 3000 per afnemer geleverd worden, om genoeg sheets te hebben om alle aanvragers te helpen. (hoe rekenen ze zoiets uit ?)

Mailorders na 1 Augustus en op 28 Aug. verkoopbaar aan de aangewezen filatelie-loketten.

Men dient er wel rekening mee te houden, dat het Capex '78 velletje niet zal worden bijgesloten in de jaaruitgave "1978 U.S.A. souvenir mint set" aan het eind van dit jaar.

Samengevat uit artikelen van "Canadian Stamp News"

Zie ook Kontaktorgaan van Mei '78, nr 23 blz 224.
AvH

COLLECTING CANADA ?

Van de 12 ct frankeerzegel (Toren + deel parlement gebouw) is gebleken, dat zij ook voorkomen zonder vlaggestok (links boven). Het is de zesde rij links van het hele vel en dan 5 zegels vertikaal.

De voorradige vellen op 't betreffende postkantoor in Toronto vertoonde deze afwijking konstant.

De \$ 1,25 zegel op het eerste Can. velletje (Capex '78) heeft geen tagging, de 14 en 30 ct wel.

Van de Vancouver \$ 2,-- zegel is 'n plaat nr 2 gemaakt, waarvan de kleuren een stuk donkerder zijn, maar de perforatie gelijk blijft (11).

Op 1 April een nieuw 50 ct postzegelboekje, vóór- & achterkant hetzelfde als vorige boekjes, maar in heel licht groen, met datum aan de rechterkant.

Inhoud is 3 x 14 ct rood Queen Elisabeth en 4 x 2 ct bloemenzegel. De achtste plaats met de tekst in 2 talen "Codeer het" en "Post het".

Postal stationary.

Eveneens sinds 1 April '78 zijn er nieuwe 14 ct en-

veloppen (à 17 ct) op het postkantoor), formaat 10 en 8, in purper als basiskleur, met blauw, wit en rose.

Een nieuw luchtpostblad, verschillend t.o.v. 't vorige :

A Canada 30 ct , inplaats van Canada 25 ct.

B Een mooi ontwerp op de achterzijde (naar een foto in kleuren), weergevende een Can. poolcirkelbeeld : Noorderlicht, sneeuw, wolken, barre rotsen en Eskimos in de verte.

Op 11 April verscheen een nieuwe 14 ct briefkaart, in nieuwe purperkleur (vermoedelijk 16 ct op postkantoor)

Verder verwacht men nieuwe platen voor de gangbare frankeerzegels en de 3 en 5 cts precancels.

6 Juli was de uitgifte datum van de serie Canadese straatbeelden, in de waarden 50 ct, 75 ct en 80 ct aangevuld met een 12 ct bloemenzegel, voorstellende juweelkruid (Impatiens capensis).

De 12 ct en 50 ct hebben "general tagging" en de 75 ct en 80 ct zegels zijn zonder tagging.

Overgenomen uit "Canadian Stamp News".

AvH

CANADA's NATUUR EN BODEMSCHATTEN.

"Bodemschat-ontwikkeling heeft een belangrijke rol gespeeld in de economie-groei van Canada. Deze te misbruiken of vernietigen zou een misdad zijn tegenover onze kinderen en toekomstige generaties.

Zij moeten verstandig gebruikt worden om de welvaart van 't land voor de komende eeuwen veilig te stellen" Citaat van Postmaster-general Lamontagne.

Ondergrondse zilvermijnen in Cobalt's rotsgebergte in Ontario en de Athabaska Teerstroop-velden in de provincie Alberta zijn de onderwerpen voor de twee zegels van 19-5-1978.

De teervelden werden in 1778 ontdekt bij de verken-

ner en bonthandelaar Peter Pond. Hij was door enkele handelaren verzocht hun overvloedige goederen mee te nemen naar het onbekende Athabaska gebied, waarvan men alleen maar iets gehoord had van Indianen. Toen Pond de Athabaska rivier afpeddelde zag hij brokken bitumen langs de bodem drijven. De indianen smeerden het op hun kanos.

Pond verzamelde veel bont, maar realiseerde zich niet, dat hij iets had gevonden, dat wel eens veel meer waarde kon hebben. Er liggen heel grote kwantiteiten, meer dan de reserves van Saudi Arabie.

Maar met de huidige technische mogelijkheden is maar 30% exploiteerbaar. Er zijn grote problemen, 2 ton teerzand moet bewerkt worden om 'n vat ongezuiverde olie te krijgen. In warm weer zinken de graafmachines soms tot hun assen in de kleverige teer. Als de winter invalt bevriest de reeds stevige materie zo hard, dat het in minder dan vier uur een stalen graaftand verslijt. Dat is misschien 'n reden, dat de voorraden nog lang mee gaan (sic).

Op 7-8-1903 stieten twee spoorweg-werkers, aan het werk voor de Temiskaming en N. Ontario spoorweg, op een metaalachtige substantie bij het Long Lake, later Cobalt meer genoemd.

Het bleek zilver te zijn, met 'n gehalte van 56 kg per ton. Een provinciale geoloog vond stukken ruw zilver, zo groot als kanonskogels. Omdat het nog een incidenteel geval leek veroorzaakte het weinig opschudding tot 1904, toen Will. Trethewey op een dag twee zilveraders ontdekte. Toen andere collega's zagen dat hij stukken ruw zilver van de ader kant afhaalde of 't boomschors was, begon de jacht pas goed. Mijn-aandelen van 8 ct stegen hemelhoog tot \$ 290.--. In Cobalt-streek werd in 1911 al ruim 400.000 kg zilver geproduceerd.

Deze rijkdom maakte het mogelijk andere minerale vondsten te ontginnen, die door duizenden zoekers gedaan werden. In Cobalt werd de basis gelegd voor Canada's deskundigheid in het bewerken van rotsmijnen, bevorderde de zeer nodige publieke voorschriften

ten voor de industrie.

De ontwerpen van Will Davies geven mannen die met pneumatische boren in een stenen zilvermijn van Cobalt werken en een van de gigantische graafmachines, als bij de teerwinning gebruikt worden.

De ontwerpen geven de typische verschillen van onder de grond werk en de moderne bovengrondse exploitatie techniek, respektievelijk aangeduid in de zilver en olie kleuren.

32,4 miljoen zegels worden set-tenant gedrukt, per vel 50 stuks. Zij zijn horizontaal en meten 40 bij 24 mm. Het ontwerp is afgeleid van losse gouaches, zij worden in een 6 kleuren lithografie, op eenzijdig gekleurd lithopapier gedrukt bij Ashton-Potter limited in Toronto.

Can. Post. en C.S.N.

AvH

VICE-PRESIDENTEN, DIE PRESIDENT WERDEN.

THEODORE ROOSEVELT, REPUBLIKEIN (Sc 830)

Geboren 1850 te N.Y.C., overleden 1919 in Sagamore Hill (Sc 1023). Kwam van 'n gegoede, oude (vermoedelijk Nederlandse) familie. Was al fel als kind, en bleef dat als volwassene. Nam van veel dingen kennis, maar verdiepte zich er weinig in. Hij was altijd één en al aktie.

Had al een twintigjarige politieke loopbaan, o.a. als gouverneur van New York State, toen hij Vice-President werd.

In feite wou R. geen nominatie, maar 'n herverkiezing als gouverneur, om begonnen werk af te maken. Maar Partij-machinaties, tegen de wil der leiding, duwden hem naar het Vice-Presidentschap, om de weg vrij te maken voor een nieuwe gouverneur van NYS.

R. was bereid dit plan te bestrijden, zelfs tegen een sterke partijvleugel in. Op de Conventie ging het er uitsluitend om wie de 2de man der zittende President Mc Kinley zou worden, wegens overlijden van zijn eerste Vice-P. Er kwam zo'n overweldigende druk voor aanwijzing van R., dat ook de Partij-

leiding hiervoor zwichtte en R. zelf niet meer tegen was en als praktikus de nominatie aksepteerde. Eenmaal aangewezen, ging hij er met al zijn energie tegen aan. Reisde door 24 Staten en maakte bijna 700 toespraken op deze reis, waarschijnlijk meer dan ooit tevoren door een kandidaat werd gedaan.

Teddy Roosevelt volgde in 't eerste termijnjaar Mc Kinley op, die door een anarchist was vermoord, hij was de meest geslaagde "President door opvolging", en wordt tot de 5 beste der U.S.A. gerekend. Deze dynamise man heeft zoveel opgang gemaakt, dat wij hopen t.z.t. dieper op zijn leven en werken in te kunnen gaan.

CALVIN COOLIDGE, REPUBLIKEIN, (Sc 834)

Geboren 1872 in Plymouth, Vt, overleden 1933 Northampton, Mass. Hij was de zoon van een winkelier, en werd advocaat. Hield zich van 1899 af bezig met de politiek.

In 1907 in het Congress van Massachusetts, daarna burgemeester in Northampton, Senaatslid en gouverneur van Massachusetts. Stelde zich krachtig op te genover 'n politie-staking en kreeg mede daardoor Vice-President nominatie van zijn Partij.

Hij begon, na de dood van Harding in 1923 als 30ste President met liquideren van z.g. Harding-schandalen en ontsloeg 2 ministers. Coolidge hoefde zich niet in het zweet te werken, het was een rustige, welvarende tijd en de Staatsschuld werd verminderd. Er kon ook veel voor luchtvaart en radiowezen gedaan worden. Hij was tegen de Volkenbond, ging wel akkoord met 't Int. Hof van Justitie. Gaf zijn veto tegen het Tennessee Vallei projekt als Staatsonderneming en de Boerderijen Steunwet.

Zijn herverkiezing met ruim verschil was een zacht eitje, daar de U.S.A. burgers maar matig geïnteresseerd waren. Coolidge bedankte voor een derde termijn en werd opgevolgd door zijn partijgenoot, Herbert Hoover (Sc 1269).

AvH

"POSTALE DIENSTEN IN NIEUW NEDERLAND"

vervolg van blz. 217-220

afkortingen zie blz. 171

Een tweede reden voor gebrek aan postale ontwikkeling was de grote schakering in de bevolking. N.N. was de enige kolonie waar meerderheidsgroepen niet dezelfde taal spraken, wat al begon met de Hollanders en de Franse Walen. In 1643 (ong. 450 inwoners) worden er in N.A. al 18 talen gesproken. Dat gold niet voor de religie, Protestantisme was de regel. Een door de mannen van Fort Orange uit Indiaanse gevangenschap geredde Franse priester in 1643 meldt dat hij maar 2 katholieken gezien heeft in N.N.

Bekendmaking van de land en vestigings garanties in 1638 verbeterden de immigratie-mogelijkheden. Een jaar later kwam er een wet, die een eed van trouw eiste van alle nieuwe kolonisten. Het was er daarbij speciaal om de Engelsen begonnen, die in toenemende mate binnen kwamen. Enkele Britten waren al Noordelijker op Manhattan, bij Schilpadbaai waar nu de Verenigde Naties zetelen. Meer Britten waren al op Lange Eylant.

In 1641 vraagt de gouverneur een Engelse sekretaris. Tot 1664 zijn er twee geweest, de eerste was George Baxter, de tweede Nicholas Bayard.

Een derde reden, die postale ontwikkeling belemmerde waren de al genoemde Indianen oorlogen van 1641-1645. De hoofdschuldige aan deze oorlogen was de onbehouwen, onbekwame en moordlustige gouverneur Willem Kieft. De plaatsvindende konflikten hadden meestal 'n evenwichtig einde, waardoor leed en schade niet zo groot waren. Kieft was bloeddorstiger en maakte het hoe langer hoe erger.

De Engelsen zagen met leedvermaak hoe de "opgeblazen Hollander" zich steeds dieper in de moeilijkheden met de Indianen werkte.

Hij had het vooral op de Kust-Indianen gemunt, dat waren de Algonkians, Mohicanen en Raritanghe stam-

men. Het optreden van Kieft is volgens David de Vries beestachtig geweest, hetgeen hij formuleerde met "Heeft Duc d' Alba (hertog van Alba) in de Nederlanden wel meer quats aangericht?".

Het was bekend, dat de Indianen volgens hun erecode het standpunt volgden van "oog om oog, tand om tand", dat op deze wijze uitdraaide op "man om man en brand om brand" en al spoedig overvielen de Indianen de kleine nederzettingen in de omgeving.

Indien zij hadden doorgezet zou 't er slecht voor N.N. hebben uitgezien. De slachtoffers en de schade was groot genoeg en betref o.m. Pavonia, Hoboken N.J. ± 1630, Roodenberg, Conn. ± 1633, Bronx farm, 1639, Vriesen dael N.J. 1640, Achter Cul (Newark Bay) 1641, Abr. Staats, Stockport 1642 en van Ann Hutchinson's Pelham in 1642/43.

Ook de buiten-bouwerijen (boerderijen) van Manhattan kregen hun tol te betalen.

Na deze akties kwamen de Indianen voor onderhandelingen naar N.A., maar omdat gouverneur Kieft daar voor te laf was, nam Schipper-koopman-kolonist David de Vries die diplomatieke taak op zich en ging onbevreesd met maar één Hollander per kano, met de Indianen naar hun 11 km verderop gelegen kamp ten einde daar de besprekingen te openen.

Want ondanks zijn eigen persoonlijk verlies (Vriesendael was 'n puinhoop, de inwoners allen gedood) had deze bekwame man nog vertrouwen in de Roodhuiden en dat was wederzijds.

Ook hier blunderde Kieft weer maar werd nu door de Vries en een welgezind opperhoofd gekorrigeerd, en daarna kon de strijdbijl begraven worden.

Sinds kort was Stuyvesant directeur der W.I.C. op Curacao. Uit Nederlands Brazilië kreeg hij 130 soldaten over en toen hij van de Indiaanse moeilijkheden hoorde stuurde St. deze mannen door naar N.N. Dat was aanleiding voor de woesteling Kieft om opnieuw tot gruweldaden over te gaan.

Op een heldere winternacht trok een troep van 150 Hollandse soldaten onverwacht op de Algonkians los

waarvan zij ongeveer 700 mensen vermoordden.

In die tijd een enorme slachting (zie bevolkingscijfers), maar nu was de maat vol, de hel brak los en de hele bevolking keerde zich tegen Willem Kieft "den bloeddorstige beul der Indianen", die ontslag als gouverneur kreeg.

Voordien was het David de Vries al te gortig geworden, hij vertrok naar Nederland, waarmee de kolonie N.N. één van zijn allerbeste mensen verloor.

Een nieuwe gouverneur werd benoemd, zijn naam was Pieter Stuyvesant, het jaar was 1647.

De Patroonskolonie Rensselaerswijck bestond uit Ft Oranje 1624, Watervliet 1624/25, de Rene's boerderij 1631, Cohoes 1632 en Coeymans van 1636. Er waren niet veel meer dan 100 inwoners.

Langs de Hudson rivier waren Roundout, eerst een fort van 1614, opnieuw in gebruik genomen van 1630 tot 1640 en daarna in 1655 (hiervan heeft redaktie niets kunnen vinden), Coledonk, het begin in 1629, van Yonkers, Pauwstronk van 1630 moet 't begin van Pavonia, nu Hoboken, geweest zijn en Tappaens bij Haverstraw, N.J.

Brieven van deze vestigingen gingen naar N.A. of naar Europa. Maar er waren heel weinig brieven en ook de dokumenten der W.I.C. vermelden weinig tot niets.

Wat de Lange Eylant vestigingen betreft (Long Island met L.I. City van 1640), daartoe behoorden 't al eerder genoemde Breukelen en Wallabout van voor 1640 (Brooklyn), Heemstede (Hempstead) en Oester Baai (Oyster Bat) van 1640, Gravesande (Gravesend) 1643, Vlissingen (Flushing) 1644, in het huidige Brooklyn nog Amersfoort (Flatlands) Midwout (Flatbush) van 1645 en Nieuw Utrecht van 1650, Middelburgh (New Town) 1652 en Rustdorp (Jamaica) 1657. Ook hier was "Post" zeer bescheiden.

Verkeer met Lange Eylant was zo belangrijk, dat in 1642 een geregelde veerdienst gevestigd werd, die in Brooklyn bij Fulton Street aanlegde. Voertuigen werden voor 't eerst genoemd in Tienhoven's "Amsterdam's getuigenissen" van 29-1-1650, als hij argumenteert voor het opleggen van schattingen voor stratenaanleg, "zodat die gebruikt kunnen worden voor paard en wagens".

EERSTE POSTALE REGELINGEN.

Hahn schrijft : Vijandelijkheden tussen Engeland en Holland begonnen in Mei 1652 (1ste Engelse oorlog). Zo spoedig mogelijk daarna als de verbindingen het toelieten, zond de W.I.C. instructies naar gouverneur Stuyvesant.

Zij zijn 6-8-1652 gedateerd en zijn vermeld in het Deel 14 van "New York State Documents Relating to the Colonial Period" blz. 186.

Uit de inhoud : "Partikulieren geven dikwijls post mee aan een of andere zeeman of koopman, welke menig maal, teleurstellend genoeg, vergeten worden, verloren gaan of verkeerd terecht komen.

Voor een betere gang van zaken hebben wij een bus bevestigd aan het Nieuwe Pakhuis (zal aan het nog bestaande monumentale pand, gelegen aan de Pr.Hendrikkade te A'dam geweest zijn). Daar kan dan iedereen zijn brieven deponeren, die dan met 't eerste zeilende schip verzonden worden. Wij vinden 't raadzaam U hierover in te lichten en adviseren het zelfde in N.N. te doen, deze post te bundelen in één zak, waardoor wij de brieven kunnen afgeven aan de geadresseerden, die meestal toch 't Nieuwe Pakhuis bezoeken. Daarmee behoeven ze niet meer achter deze of gene aan te gaan om post te krijgen." Verder schreven de Bewindvoerder(s) in deze brief, dat Engelse post of voor Engelsen bestemde brieven eerst te kontroleren, zodat wij geen "slang aan onze boezem koesteren, die later schadelijke beten kan geven". Een vroege vorm van "briefcensuur" dus als in oorlogen toegepast wordt.

WORDT VERVOLGD